

م

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ

دوئیل | سردارانو | کوم چه | کبرژن دو | دهغه له قوم نه | چه مونږ به خاغا او پاسوتا

لشعيب وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْلْتَعُوذُنَ

اے شعيب! | او دهغه خلق | چه ايمان نه راوړو | تاسره | دخپل کلي ته | بيا به واپس راځئ تاسو

فِي مَلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ

زمونږ په دين كې | ده دوئیل | آيا كركه مونږ | بن كندونكي | بيشكه تېرى به دى مونږ | په الله باند

كُذِّبًا إِنَّا عُدُّنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهَ مِنْهَا

دروغ | كه چه مونږ واپس شو | ستاسو په دين كې | پس له دې نه | چه نجات راكړو مونږ | الله | له دې نه

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا

اونه ده | مملكته مونږ له | چه مونږ واپس شو | به كېنه | مگر | دا چه وغواړي | الله | رب زموږ

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا

حاطه كړه ده | زموږ رب | د هر څيز | په علم سره | هم په الله باند | زموږ توكل دې | اے زموږ رب

اَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

فيصله وكړه | زموږ او زموږ د قوم په مېنځ كېنه | په انصاف سره | او هم ته | د ټولو نه ښه | فيصله كوونكې

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِبَنِ إِسْحَاقَ

دوئیل | سردارانو | کومو چه کفر وکړو | دده له قوم نه | که چېر تاسو تابعداري وکړه | د شعيب

إِنَّا لَنَخْشَوْنَ كَثْرَتَكُمْ قِيَامًا وَكَثْرَتَكُمْ عِلَادًا

نو بيشكه تاسو | هڅو | نقصان موندونكي بڼي | پس ونيول دوى | زلزلې | نودوى شول د هېا | په خپلو کورونو كې

فَتَمِيزُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْجَنَّةِ وَأَنْتُمْ خَيْرُ الْفَاعِلِينَ ﴿٩٠﴾

نو غامغا برباد به شو | بيا دوى زلزلې ونيول | نو په خپلو کورونو كې پر مخ

جَنَّتَيْنِ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا فِيهَا

په دې ډول | کومو چه | دروغ وگړو | شعيب | لکه چه دوى هېواد ونيول نه وو | په دې كې

م

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ قَتَلُوا عَنْهُمْ

کوموچه | دروغژن کړو | شعیب | وو دوی |
چاچه شعیب ته دروغژن وویل ، هغوی پخپله برباد شول - نو شعیب تره مړه وکړه

وَقَالَ يَقُومُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

اور دُئیں | اے زما قومہ! بیشک ما در رسولی و کتاسو پیغامونہ | دخیل رب او سیکار اوسو
اور رتنے دُئیں چہ کر ما قومہ! ماتاسو دخیل رب حکمنہ درسولی دو او ستاسو خیر خواہی م فریب

فَكَفَّ اَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝۱۳ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قُرْ

پس خٹکے | زہ انوس وکرم | یہ کافر قوم باند | اونہ دے لیوے مز | پہ ہینگ کر

مَنْ تَبَىٰ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ

خوکی پیغبر | مگر | دنیول مونیز | اوسیدونکی دھن | پہ سختی | اد تکلیف سرہ | چہ در
 پہلے دے ناول موڈ دھن | اوسیدونکی | پہ سختی | او پہ تکلیف کنے | انولی دی | دیارہ | ددے

وَكَانَ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةُ حَتَّىٰ

ہاری وکری | بیابان کو موہنے | دِ سختی پہ حائے | راحت | ترمے پہ | دہریل

بیا موند د هغوی بد حالی په خوشحالی بدله کړه .

دوی وویل | بیشک رسیدہ | زمون پلارنوتہ | سختی | اوراحت | بامون ونبول دوی | ناگہ

دوی دوییل بیتکه رسید | زمونږ پلار لونه | سختی | اوراحت | بیا مونږ ونيول دوی | ناکه |
دائے ووييل چه زمونږ په پلار نيکه هم داسه سختی اوراحت راغله دے | بیا مونږ دوی ناکهانه ونيو |

هَمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا

دوی | بے خبریہ دو | اوکے چہرے | دکلاو سید و نکو | ایسا رادہ | اوپر ہیڑ مارے کوئے | نومبر
دی تہ (دک عذاب) خبر ہم نہ وو۔ اوکے ددغہ کلو خنقاویان راوے | اوکے کدھک گھانے | ہر گھانے

لِيُهِمَّ بَرَكَّتِ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذُوا

دوی باند | برکتونه | له طرفه د آسمان | اوزمک | لیکن دوی دروغ وگنډل | نوموړی وینول

کَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٤﴾ اِفْهَمِ

کَلُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٣﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

دوی دخیلو عملونو په سزا کتنه راوړنول ، آیاد کلو خلق د دے خبرے نه بے غ

بَايَاتِهِمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٤﴾

دوی چه شپیه به شپیه به دوی باند ز موبد عذاب راشی | اودوی اود دوی | آیا به امر

أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعْفٍ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

اوسیدونکی دکلو | له دے نہ چہ راشی دوی تہ | عذاب زمونہ | اذابت پخت | او دوی | لو بے کوی |

مقلہ بے غنہ شوی دی چہ زمونہ عذاب ورنہ | دے عرنے راشی چہ دوی بے خبرہ لکیاوی لو بے کوی |

اَنَامُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

آیا یہ امن شول | ادا لہ تد بیرنہ | پس نہ امن کیری | ادا لہ تد بیرنہ | مکرش | نقصان موندونکی خلق |

آیا دا خلق ادا لہ تد بیرنہ بے ویک شول | خو یا دساتی | چہ ادا لہ تد بیرنہ نو نہ ہنہ خلق بے فکرہ کیری چہ تباہ کین نی |

وَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا

او آیانہ دہ | کرے رحنائی | دہو خلقو | چہ وارثان شول | دے زکے | پس نہ ہلاکیت د اوسیدونکو د دے |

دی ۔ آیا دے واقعاتو ہر کسانو نہ چہ د پخوانو اوسیدونکو نہ پس دہلک وارثان شوی دی ہیخ سبق ورنہ کرد |

أَنْ تَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنُطْبِعُ

چہ کچر | غوبتے وے مونہ | نومصیبت بہ موغورزو د پوہ د | د دوی د گناہونو بہ بد کینے | او مہر مو د وھلو |

چہ کچرے مونہ غوبتے نو د دوی د گناہونو بہ وجہ بہ مو دوی چہ عذاب کینے نیولی وو او پہ زہونو |

عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ

د دوی پہ زہونو | پس دوی | نہ اوسی | دا کلی دی | چہ مونہ اورو | تاتہ |

بہ ورلہ تاپے و لکوی پس دوی د نصیحت خبرہ ہم | نہ اوسی | (لے پیغبرہ) دا پوٹو کلی دی د کو مو حالات چہ مونہ |

مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

د دے (خبرہ) احوال | او بیشک راغلی وو دوی تہ | پیغبران د دوی | رواضہ دلیلو سہرہ | بیا دوی دے وو |

تاتہ بیا نو | او یقینا دے خلقو تہ د دوی پیغبران معجزو سہرہ راغلی وو ، خودوی چہ کومہ خبرہ |

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ

پہ ایمان لے راہو | چہ د وجہ چہ دروغن کری وو | لہ کذہ ورنہ | دغشان | مہر دھی | اللہ | پہ زہونو |

یوخل دروغ کفر لے وک ہنہ | ہم دغشان اللہ تعالیٰ د کافرانو پہ زہونو |

الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

د کافرانو | او دہ موندلہ مونہ | پہ اکثر د دوی کینے | وفا پہ وعدہ | او بیشک و موندلہ مونہ |

مہر لکوی ، او مونہ پہ دوی کینے اکثر خلق بے لوظہ موندلی دی | او اکثر کسان مو د سہرہ |

أَكْثَرَهُمْ لَفِيسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

اکثر لہ دوی تہ | نافرمان | بیا مونہ و لیزلو | لہ دوی نہ پس | موسیٰ | خپلو تخنوسہرہ |

نا فرمانہ (او بد عمل) بیا موندی دی ۔ بیا د دوی نہ پس مو موسیٰ علیہ السلام د خپلو تخنوسہرہ فرعون |

إِلَىٰ قِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

فرعون تہ | ادا دہ سردارانو تہ | پس دوی نا انصافی وکری | د خنوسہرہ وکری | خشک | شو |

او د دہ سردارانو تہ و لیزلو نو هوی زمونہ د خنوسہرہ ذیلے وکری ، نو وکری چہ مفسدانو انجام |

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ ۚ إِنِّي رَسُولٌ

نجات | د فساد کو نکو | او وویل | موسیٰ | اے فرعون | بیشک تم | رسول |
ختم | بنو ؟ | او موسیٰ ورتہ دوئیل | اے فرعون ! | تم | کہ تو مخلوق دے رب |

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ

د جہان نو د پروردگار | مالہ مناسب دی | چہ بیان نہ کریم | یہ اللہ باند | مگر رشتہ خیرہ
طرف نہ پیغمبر راغلے ایم - ماد پارہ ہم دا مناسب دی چہ د اللہ تعالیٰ پہ عقلہ ہفہ خبرہ و کریم چہ رشتہ

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ

مارا دے دے تاسوتہ | واضحہ دلیل | ستاسو دے رب لہ طرف نہ | پس ولیزہ | ماسرہ
وی ، تاسوتہ چہ ستاسو دے رب د طرف نہ واضحہ دلیلونہ را دے دی ۔ نو تہ بنی اسرائیل ماسرہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝ قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا

بنی اسرائیل | دے وویل | کہ چرے تا | را دے دی | خہ معجزہ | نور اوہہ | ہفہ
رخصت کرہ - فرعون جواب و رکرو چہ کہ تاخہ تخنہ را دے دی وی نو ہفہ و شبانہ کہ تہ

إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

کہ چرے تہ بیٹے | لہ رشتہ و یونکو نہ | پس وغور زولہ دے | ہما خیلہ | نو فوراً ہفہ | اژدھا | رشہ
پہ خیلہ دے دی کہے | رشتہ بیٹے ہے - یہ دے خبرہ موسیٰ خیلہ کوئی و غور زولہ نو ہفہ بوجہ ڈونڈ

مُبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظَرِ ۝ قَالَ

بشکارہ | ادر او یستلودہ | لاس خیل | نو فوراً ہفہ (بشکارش) | رویشانہ | لید و نکوتہ | دوئیل
اژدھا شوہ | او لاس لے (د بقل نہ) را او یستلوفہ ہفہ دے لید و نکو پہ و ہا نہی نک سپہن بہرید۔ د فرعون

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ أَن

سردارانو | د قوم د فرعون نہ | چہ بیشک داخو | جادوگر دے | پوہہ | دے غواہی | چہ
د قوم سردارانو و ویل چہ بیشک داخو دے لے علم خاوند جادوگر دے - دے غواہی چہ

يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ

اوباسی تاسو | ستاسولہ زیکہ نہ | پس خہ حکم کوئی تاسو | دوی دوئیل | مہلت و رکہ دے
تاسو ستاسو دے ملک نہ بہر اوباسی | دواہی چہ پہ کہ عقلہ ستاسو خہ صلاح دے - دوی دوئیل چہ موسیٰ

وَآخَاهُ وَارْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حِشْرِينَ ۝ يَأْتُوكَ

او د دے و روتہ | او | ولیزہ | یہ بنارونو کہے | جمع کوونکی | چہ دوی راوی تاتہ
او د دے و روتہ مہلت و رکہ او قولہ بنارونو تہ کارند کات ولیزہ - چہ قول پوہہ جادوگر

بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٌ ۝ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْدَرُ

ہر جادوگر | پوہہ | او راغل | جادوگر | فرعون تہ | دوی دوئیل | بیشک مونزلہ اجریکارہ
دے راغل کسری - او جادوگر د فرعون راغل تہ راغل ، دوی دوئیل کہ چرے مونزلہ غاشر

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝

په چرته شو | موښه غالب | ده دوتیل | هو | او بيشكه تاسو به یی | له نزدیکا نوښه
نو موښه ته به څه انعام ملایو یی ؟ فرعون دوتیل هو | او تاسو به په نزدیکا نوښه ریا نو کینه شامل شی -

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝

یادوئیل | اے موسیٰ | یا خو | نه دغورزو | او یا | به شو موښه | غورزوونکی
جادوگر دوتیل اے موسیٰ | اول ته غورزو | که موښه (خیل پری) دغورزو ؟

قَالَ اتَّقُوا فَلَمَّا أَتَقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

موسی دوتیل | تاسو دغورزوئ | پس هرکله | دغورزو (خیل غیږی) نو جادوئ وکړو | به سترگو | دخلقو
موسی دوتیل | اول تاسو دغورزوئ | نو هرکله چه هغوی (خیل خیزونه) دغورزون نو دخلقو نظربندی ئه وکړه

وَأَسْرَقُوا أَعْيُنَهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَزِيزٍ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

او ئه دیرول دوی | ادا ئه رلو | جادو | دیرلوئ | او وحی راوړلپه موښه | موسی طرف ته
او په خلقو هیت راوستلو او هغوی دیرلوئ جادو وکړو - او موښه موسی ته وحی وکړه چه خپله

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَوَقَّعَ

چه دغورزه | خپله همسا | نو ئه به هغه | تیرکړی | څه چه | دوی جوړول | پس ثابت شو
همسا دغورزه | نو نا کانه هغه دا خیزونه تیرول شروع کړل | نو حق ثابت

الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَغَلَبُوا هَذَاكَ وَأَنْفَلَبُوا

حق | ادا باطل شول | هغه څه چه دوی کول | پس دغوی مغلوب شول | به غمنا ئه کینه | او وپس شول
شو او د هغوی جوړکړی خیزونه ټول باطل شول - نو په دغه موقع هغوی لاند راغلل او

صَغِيرِينَ ۝ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِجْدِينَ ۝ قَالُوا أَمَّا

ذلیل | او دغورزیدل | جادوگر | په سجده کینه | دوی دوتیل | موښه راوړد
که ملائمه وپس شول - او جادوگر (په اختیاره) په سجده پریوتل - د ئه وئیل چه موښه په

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ ائْتِنِي

په پروردگار د عالمونو | چه رب د موسی | او د هارون | دوتیل فرعون | تاسو ایا راوړد به هغه
رب العالمین ایمان راوړد چه د موسی او د هارون علیهما السلام رب د فرعون دوتیل چه تاسو زما د اجازت

قَبْلَ أَنْ أَذِّنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مِّمَّكَرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ

د لاند د دغه | نه اجازت درکم | تاسو ته | بيشكه دا خو | یو چال دے | چه تیار کړے د تاسو | په دے یتار کینه
ته ولاند ایمان راوړو ، دا خو ستاسو یو چال دے چه تاسو په دے یتار کینه ځکه وچلولو

لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ لَأُقَطِّعَنَّ

چه اوباسی تاسو | له ځینارنه | د دے اوسیدونکی | پس زه به تاسو ته معلومه شی | ځا منایه پرېکړم زه
چې د ځینار اوسیدونکی د ځا ئه نه بهر اوباسی | پس زه به تاسو د دے نتیجه معلومه شی - زه به ستاسو لاسونه

أَيِّدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمُعِينَ ۝
ستاسولاسونه | اوستاسو بپه | د مخالف طرف نه | بيا | به په سولې كېم تاسو | ټول
او بپه د مخالفو اړخونو نه پريكېم بيا به تاسو ټول په سولې د خپل

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا نُنْقِمُ مِنْكَ إِلَّا أَن
دوى وويل | بيشكه موږ | خپل رب طرف ته | وايي تلونكى يو | او ته بدله نه اخلي | له مونږ نه | مگر كه چې
هغوى وويل چې مونږ ټول خو خپل رب ته وايي تلونكى يو - او ته خو مونږ نه دومره قدر بدله اخلي چې مونږ

أَمْثَلًا بِأَيِّتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفَرَّغْ عَلَيْنَا
مونږ ايا راډو | به نغښتو د رب خپل | هر كله چې هغه راغلي مونږ ته | اے زموږ زړه | راواړوه | به مونږ باندې
خپل رب په نغښتو (وله) ايمان راوړې كې هر كله چې مونږ ته راوړسيد، اے زموږ زړه! مونږ صبر راكړو

صَبْرًا وَتَوَقَّنا مُسْلِمِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
صبر | او وفات راكړه مونږ ته | د اسلام په حالت كې | او وويل سردارانو | د فرعون له قوم نه
او مونږ له د اسلام په حالت كې مرگ راوړه - او د فرعون د قوم سردارانو وويل چې ايا ته به موسى

أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ
ايات پرېږدې | موسى | او د دغه قوم | چې فساد كوي | په زمكه كې | او پرېږدى تا
او د دغه قوم بنى اسرائيل د دغه ته پرېږدې چې په ملك كې بدامتي پيدا كوي او تا اوستا معبود

وَالِهَتَكَ ۖ قَالَ سَتَقْبَلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
اوستا معبودان | دغه وويل | مونږ به وژنو | ځامن د دوى | او ژوندى به پرېږدو | بپه دوى
پرېږدى - فرعون ورته وويل چې مونږ به ډير زړى د دوى ځامن وژنو او لونه به ښه ژوندى پرېږدو

وَأَنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۝ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
او بيشكه مونږ | به دوى باندې | غالب يو | وويل | موسى | خپل قوم ته | تاسو مدد غواړئ | د الله
او يقيناً مونږ به دوى باندې غالب يو - موسى خپل قوم ته وويل چې تاسو د الله نه مدد غواړئ

وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
او صبر كوي | بيشكه | زمكه | د الله ده | هغه وارثان كوي دې | هغه څوك چې غواړي | له خپلو بندگانه
او صبر كوي | بيشكه زمكه صرف د الله تعالى ده ، هغه په خپلو بندگانو كې چې چاله ښه خوښه وي هغوى له

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَن تَأْتِنَا
او انجام (خو) | د پرهيزكارانو د پارا دې | دوى وويل | مونږ تكليف راكړشو | ولاندا | له راتلونكې مونږ ته
وركوئ او اخر كېنې كاميايې د پرهيزكارانو ده | موسى د قوم | خلكو وويل چې مونږ به ستا د راتلونې وړاندي هم توكېم

وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ
او پس له هغه نه چې راغلي ته مونږ ته | دغه وويل | اميد كې | چې رب ستاسو | به هلاك كړي | دينمن ستاسو
شو او ستا د راتلونې پس هم عذاب وړ - موسى وويل زه به ستاسو خداى ستاسو دينمن هلاك كړي - او

يَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۖ وَلَقَدْ أَخَذْنَا

خليفة کان به کوی تاسو | په زمکه کې | بیا به هغه کوی | چه څنگه | تاسو عمل کوئ | او بیشکه | د ښو موښ
او تاسو به د دے زحمت په منځ خلیفه کان کوی او بیا د ایه کوی چه تاسو څنگه کارونه کوئ | او موښ د قرعون قوم

الْفِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ الْفُتُورِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ۖ

قوم د قرعون | په قحطون | او نقصان کې | د میوو | چه دوی | نصیحت قبول کوی -
خو څو کاله په سوکړه او د پیداوار د کمی په عذاب کې راوښول چه داخل نصیحت حاصل کوی -

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس هر که چه | به راتله دوی ته | فراخی | نو دوی به وئیل | چه | دا زموږ حق د | او که چه | رسیدله به دوی ته
نو چه ښه وخت به پرې راغی نو هغوی به وئیل چه دا خو زموږ خپل حق د | او چه بد حال به پرې

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ إِلَّا نَسَا طَائِفُهُمْ

سختی | نو سپیره به گڼل | موسی | او څو که چه سره وو | داوړی | چه بیشکه | د دوی بد نصی
راغی نو موسی علیه السلام او د هغه ملگری به ئې سپیره گڼل | د دوی خپل سپیره توب خدائے سره

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ

د الله سره ده | لیکن | اکثر د دوی | نه پوهیږی | او دوی وئیل | هر څه چه | ته راوړیږی | به دوی
(دوی باعث) دو څو اکثر خلق په دے خبره هم نه پوهیدل - د قرعون قوم وئیل چه که ته موښ ته

مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۖ فَمَا خُنَّكَ بِمُؤْمِنِينَ ۖ فَأَرْسَلْنَا

له نځېنه | چه ته جادو وکړی موښ | په دسره | نو موښ ته یو | په تابانید | ایمان راوړدنگی | پس راوړیږی موښ
په موښ د جادو چلولو په غرض هر څومره | نځې په پیش کړې خو موښ په تا ایمان نه راوړو نو موښ په هغوی

عَلَيْهِمُ الطُّوفَانُ وَالْجَرَادُ وَالْقُمَّلُ وَالضَّفَادِعُ وَالْدَّمَائِيتُ

په دوی باند | طوفان | او ملخان | او سپرې | او چیتدے | او وږې | نځې د
باند طوفان راوړیږی او ملخان او سپرې او چیتدے او وږې داتو نځې مو

مُفْصَلَتٍ ۖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۖ وَلَمَّا وَقَعَ

جد اجد | نو دوی کبر وکړو | او دوی دو | خلق | مجرمان | او هر که چه | په پریوتلو
جد اجد او ښو د | نو هغوی تکبر وکړو او هغه د مجرمانو قوم وو - او هر که چه به په هغوی

عَلَيْهِمُ الرَّجَزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

په دوی باند | عذاب | (نو) وئیل به | اے موسی | دعا وکړه | موښ دپاره | د خپل رب | په دوه چه
عذاب راغی نو هغوی به وئیل چه اے موسی ! موښ دپاره د الله نه سوال وکړه لکه څنگه چه

عَهْدٍ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

هغه دعه وکړه | تاسره | که چه | لرې کوو تا | له موښ نه | عذاب | نو موښ به ځانې پاداره
تاسره ئې وعده کړې ده که تا موښ نه دا عذاب لرې کړو | نو موښ به در باند خاموش

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

په تا | او خامخا به وليږو | تاسره | بني اسرائيل | پس هرکله چې | لږ بېرته وروڼه | له دوی نه

الرَّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْعَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ۚ فَانْتَقَبْنَا

عذاب | ترڅه موږ به پورته | په دې رسيدونکي دوهغه نه | نوم هغه وخت کې | وځپلو وځپلو نه وروستو شول ، نو موږ ترې

مِنْهُمْ فَأَعْرَقْتَهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

له دوی نه | پس موږ غرق کړل دوی | په دريا بڼه | دلته چې دوی | دروغ وکړل | زمونږ آيتونه | او دوی ور

عَنْهَا غٰظِلِينَ ۚ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوا يُسْتَعْصِفُونَ

له هغه نه | بې خبره | او موږ وارثان کړل | هغه خلک کوم چې | کمزوري گڼل شول

مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۚ وَتَمَّتْ

په مشرقونو د زمکه کيڼه | او په مغربونو د زمکې کيڼه | هغه زمکه چې برکات يې وروڼه | په هغه کيڼه | او پوره شو

كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا

وعدده | ستادرب | نیکه | په بني اسرائيلو | د دوی د صبر په وجه | او برباد کړو

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۚ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۚ وَجُوزْنَا

هغه څه چې جوړول به | فرعون | او دده قوم | او هغه چې دوی به | هغونو جوړول | او موږ ترې

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَّعْكُفُونَ

بني اسرائيل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په يوداسه قوم | چې په عبادت کې لکيدو

عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ ۚ قَالُوا يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَّنَا إِلٰهًا

د خپلو بتانو | دوی وويل | اے موسیٰ | جوهرکړه | موږ د پارو ډم | يو معبود

كَمَا لَهُمُ إِلٰهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ

نښه چې | د دوی دی | معبودان | ده وويل | بېشکه تاسو څو خلق یی | ډير جاهلان | بېشکه | دا هغه

په شان معبود جوړ کړه موسیٰ ورته وويل چې تاسو څو ډير نابو هغه خلق یی | دا خلق چې نه گوري

اور دوی قول عبادت سراسر بے بنیادہ دے

دليل دآية الله تعالى نه سوا تاسو د پاره بل معبود دلته مال دا د چي هغه تاسو نور مخلوق نه غور كړي

او دفعہ دخت یاد کرئی کہ چہ مونہ تاسو د فرعون قوم نہ خلاص کرئی چہ تاسو نہ پہ سخت عذاب درکولو

ستاسو خامنہ وڈل ، اوستاسو جینکی بہئے ڈوندی پریسودے اوپہ دے کتے ستاسو

دھرفنه ډيرلوځي آزمېښت وو - او مونږ موسى سره د ډيرشو شپو (د اعتكاف) وعده وكړه

مویرے لٹ ورتے سوا کرے ، اودھغہ دُخداے تینہ پہ تلویشیتو شیو کتے پور

ادموسی خیل دروس هارون^{۳۰} و ویلی و وچه تہ زمانہ پس پہ قوم باند زما غلیفہ شو اداصل

او د فساد یا تو پہ رائے عمل مہ کوہ - ہر کلمہ چہ موسیٰ زمونید پہ مقررہ بیتہ رائے او اللہ

کہے تو موسیٰؑ وویل اے ربہ، تہ ماتہ وئنا یہ چہ زہ تا یونظی وگورم، اللہ و فرمائیل تہ ما ہرگز نہ شے لیک

و کورہ | د عطر فتنہ | کہ چرے | فلاں پائے سو | پہ خیل خائے | نونہ بہ ہم ما وود
ع غرتہ گورہ کہ پہ خیل خائے فلاں پاتے شو ، نونہ بہ ہم ما ولسدے

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى
 ذُوهُلَةً ۖ رَبُّهُ هُجْرًا ۖ بِه غُرْبَانِد ۖ نُوَكْرُوْهُ هُجْرًا ۖ ذَرَّة ۖ اُوْپَرِيْوَتْلُو ۖ مُوسَى
 نُوَهْرُكَلَه ۖ اَللّٰهُ بِه غُرْبَانِد ۖ تَجَلَّى وَكْرَه ۖ نُوَهْفَه ۖ دُرْه ۖ دُرْه ۖ كُرُو ۖ اُوْ مُوسَى عَلِيْسَلَام بِه هُوْرُ
 صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتْ إِلَيْكَ

بِه هُوْشَه ۖ بِيَا هُرْكَلَه ۖ هُجْرًا ۖ نُوَهْش رَاغُلُو ۖ نُوْدُوْبِيْل دَه ۖ يَاك دُكَاث سَتَا ۖ زَكَا ۖ تُوْبِه اُوْبَاسَم ۖ سَتَا بِه هُضُوْرَكِي
 پَرِيْوَتْلُو ۖ بِيَا ۖ بِه هُوْش كِيْنِه رَاغُو ۖ نُوَوْتُو ۖ وَيْل ۖ بِه تَه يَاك دَاث كِيْنِه ۖ زَكَا ۖ سَتَا بِه ۖ هُضُوْر كِيْنِه تُوْبِه اُوْبَاسَم
 وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ يُوسَىٰ إِنِّيٰ اصْطَفَيْتُكَ
 اُوْرَا ۖ دُكُوْنُوْه دُوْرُوْبِه ۖ يَقِيْن لِرُوْكِيْ سَم ۖ اُوْ فَرْمَايِل ۖ اِيْ مُوسَىٰ ۖ اِيْشَكِه مَا ۖ غُوْسَه ۖ كُرِه سَتَه
 اُوْدَه رُجَا نَه دُوْرُوْبِه اِيْمَان رَاوَرَم ۖ اَللّٰهُ تَقَالِي وَفَرْمَايِل اِيْ مُوسَىٰ ۖ مَا تَه ۖ دُكُوْرُو خَلْقُوْنَه غُوْرُو

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي ۖ وَبِكَلاَمِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ
 بِه خَلْقُوْ يَانِد ۖ بِه پِيْغَامُوْ نُوْخِيْلُو ۖ اُوْبِه اُوْرُوْ دُخِيْرُ خِيْل ۖ اِيْس وَاخْلَه ۖ خُذ ۖ بِه دُرْكِيْل مَا تَا تَه ۖ اُوْ اُوْسَه تَه
 كُرِه ۖ بِه ۖ رَسَالَتِيْم دُرْكُرِه ۖ اُوْ خِيْرِه ۖ مِ دُرْسَرَه كُرِي دِي ۖ نُوْخَه ۖ بِه مِ دُرْكُرِي دِي هُجْرَه وَاخْلَه اُو
 مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةٌ
 لَّهٗ شُكْرًا زَارُوْتَه ۖ اُوْ لِيْكَل مَوْئِدَه ۖ هُجْرًا ۖ دِيَا رَه ۖ بِه تَخْتُو كِيْنِه ۖ دَه رَنَك ۖ نَفِيْعَت
 شُكْرًا زَارُوْتَه ۖ اُوْ مَوْئِد وَرَتَه ۖ بِه يُوْخُو تَخْتُو يَانِد ۖ هُرْ قَسَم ۖ نَفِيْعَتُوْنَه اُو دُ

وَتَقْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوْهُ
 اُو تَقْصِيْل ۖ دَه ر ۖ خِيْر ۖ اِيْس وَنِيْسَه ۖ دَا ۖ بِه قُوْت سَرَه ۖ اُوْحَكُم وَكُرِه ۖ اِيْجِل قُوْم تَه ۖ بِه اُخْتِيَارَكِي

بِأَحْسَنِهَا ۖ سَأُوْرِيْكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِي
 دِي ۖ بِه ۖ خِيْرِه ۖ اُوْ رَزِيْزَه ۖ دِيْشَام تَا سُو ۖ اُوْس ۖ دُكُنَا هُكَارُو ۖ بِه رَتَه ۖ بِه اُوْسَا تَمَزَه ۖ دُخِيْلُو اِيْوُوْنَه
 دِي ۖ بِه ۖ دِيْرُوْشُوْ خِيْرُوْ عِل وَكُرِي زَه ۖ بِه دُرْتَه ۖ دِيْرُوْشُوْ دِيْد عِلُوْ خَلْقُوْ كُوْرُوْ وَنِيَا بِم ۖ زَه ۖ بِه دَهْغُوْ كَا سَا نُوْخُوْنَه دُخِيْر

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
 هُجْرَه خَلْق ۖ بِه ۖ تَكْبَرُ كُوِي ۖ بِه زَمَكِه كِيْنِه ۖ بِه نَا حَقَه ۖ اُوْكُه ۖ چُرَك دُوِي وَكُوِي ۖ تُوْلَه مَعِيْرَه
 اِيْوُوْنَه ۖ بِه رَتَه لَرَم ۖ بِه ۖ دُزَمَكِه ۖ بِه مَخ ۖ هِيْجْرَه ۖ هِيْجْرَه خَان غُتَا كُرِي ۖ اُوْكُه دُوِي هُرْ قَسَم ۖ نَخْتَه مِ دُوِي

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۖ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا
 نُوَايْمَان نُوْ رَاوِي ۖ بِه هُجْرَه ۖ اُوْكُه ۖ چُرَك دُوِي وَكُوِي ۖ لَاس ۖ اُوْ هِدَايَت ۖ نُوْنَه نِيْسِي هُجْرَه ۖ لَاسَه
 خُوَايْمَان پَرِه نُوْ رَاوِي ۖ اُوْكُه ۖ نِيْغَه لَاسَه ۖ وِرْتَه نِيْكَارَه شِي ۖ خُو ۖ بِه هُجْرَه ۖ يَانِد نُوْ دِي

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الْغَىٰ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۖ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوْا
 اُوْكُه ۖ چُرَك دُوِي وَكُوِي ۖ لَاسَه ۖ اُوْكُه ۖ هِيْجْرَه ۖ نُوْنِيْسِي هُجْرَه ۖ اُوْچِيْلَه لَاسَه ۖ دَا هُكَلَه ۖ چُرَك دُوِي ۖ دُرُوْغ كُرِه
 اُوْكُه ۖ چُرِه ۖ دُكُنَا هِيْجْرَه لَاسَه ۖ وَكُوِي نُوْ بِه ۖ هُجْرَه ۖ يَانِد رُوَان شِي ۖ دَا ۖ بِه ۖ دِي ۖ وَجِه ۖ چُرَك دُوِي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَذَبُوا وَيَا أَيُّهَا غَافِلِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَبُوا

زموڻز آيتونه | او دوددي | لهغه نه | غافله | او هغه خلق چه | دروغ ۽ وگڙل | زموڻز آيتونه
آيتونه دروغ وگڙل | هغه نه بيه پرواهه | دي - او چا چه زموڻز آيتونه او د آخرت ملاقات

وَيَقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا

او ملاقات | د آخرت | ضائع شول | د دوي عملونه | او دوي به بدله مومي | ضرر دهغه کي
دروغ وگڙل | د هغوي عملونه ضائع لاهل | هغوي ته به نور څه نه بلکه فقط د

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

کوم چه به دوي کول | او جوړ کړو | د موسي قوم | پس له دس نه | د خپلو کالو نه
خپلو عملونو بدله وکول شي . او د موسي قوم دهغه (طوږ نه د تلو) نه پس د خپلو کالو نه يو څه جوړ

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

څخه | چه يو بدن وو | چه پکښه آواز وو | آيا دوي ونه ليدل | چه هغه | خبره نه کوي د دوي
کړو . يوه تشه جوته وه چه آواز به نه کولو | آيا دوي د دومره قدر نه کتل چه نه ۽ ورسره خبره

وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۝ اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝

اونه بنسائي دوي ته | (حقه) لاس | دوي هغه (معبود) جوړ کړو | او دوي وو | ظالمان
کول او نه ورته (حقه) لاس بنودله | هغوي دا معبود ونيولو او هغوي د يرظالمان وو -

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

او هر کله چه | شرمند شول | او دوي وليدل | چه دوي | بې لاسه شول
او کله چه هغوي (د دس نه) شرمند شول او هغوي وکتل چه دوي واقعي گمراه شوي

قَالُوا لَيْن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ

نور دي وويل | که چرې | رحم ونه کړه په موږ | زموږ نه | او | دس نه | بخښلو موږ | نو ځانچه به موږ شو
نو دس وويل چه که خپل خداي راباندې رحم ونه کړي او زموږ نه گناه ونه بخښي | نو موږ به ځانچه

مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا

له نقصان موندونکو نه | او هر کله چه | واپس راغی | موسي | د خپل قوم طرف ته | په غصه کيښ | او غم کيښ
برباد شو - او هر کله چه موسي عليه السلام د غصه او د غم نه ډک خپل قوم ته واپس راغی

قَالَ يَبْنَؤُكُمْ خَلْقَتُونِي مِنْ بَعْدِي ۝ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

نو دس وويل | د بېرته خرابه | قائم مقامی وکړه تازما | له مانه پس | آيا تاسي وکړه تاسو | د خپل رب د حکم نه ؟
نو دس وويل چه زمانه پس تاسو ډير خراب کار وکړو | آيا د خداي د حکم د راتلونو وړاندې مو تلواړ وکړ ؟

وَأَلْقَى الْأَوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ

او دس غورزو له | تختياي (د تورات) | او دس نيولو | سر | د خپل وروڼه | چه رابښکولې
او موسي عليه السلام تختي و غورزو له او د خپل وروڼه (هارون) د سر و پښته ۽ ونيول او ځان ته نه ۽

إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا
 خَانَتَنِي | وویل (هارون) | اے زما د مورخویہ | بیشک دے خلق | زہ کزورے وکترلم | اونزہ وکترلم
 رابنیکل - هارون ورته وویل اے زما د مورخویہ ! دے خلقو زہ کزورے وکترلم اونزہ دے وکترلم
 يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
 چہ دیم وکترلم | پس مہ خوشحالو | یہ ماباند | دشمنان | او دے ظالماتو یہ وکترلم
 زہ دے قتل کہے وے ، نود دشمنان راباند مہ خوشحالو
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۱۵۰ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي
 ہفہ خلقو سرہ | چہ ظالمان دی | ادہ وویل | اے زما یہ ! معاف کہہ ما | او زما وور | او
 کہنے مہ شہیرہ - موسیٰ علیہ السلام وویل اے زما خدا یہ ! ما او زما وور وکترلم او
 ادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۱۵۱ إِنَّ الَّذِينَ
 داخل کہہ مونز | یہ خیل رحمت کہنے | او تہ | دے تونہ زیات رحم کو کہنے | بیشک کو مہ
 مونز یہ خیل رحمت کہنے داخل کہہ | او تہ | دے تونہ زیات رحم کو کہنے کہے - بیشک کو مہ خلقو
 اتَّخَذُوا الْعُجُلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ
 وکیلو (معبود) | شخہ | دے رسییدی دوی تہ | غضب | دے دوی دے رب | او ذلت
 چہ شخہ معبود جو کہے وے | یہ ہفوی یہ ویرزہ دے ہفوی دے رب دے طرف نہ عذاب نازل شی او
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۱۵۲ وَالَّذِينَ
 پہ ژوند دے دنیا کہنے | او دے شان | مونز سزا دے کو | دروغ نہ وکترلم | او ہفہ خلق کو مہ
 دنیا پہ ژوند کہنے رسوائی (ہم) | او دے شان مونز دروغ جو وکترلم سزا دے کو ، او ہفہ خلق کو مہ
 عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ
 بد عملونہ وکترلم | بیائے توبہ وکترلم | پس لہ دے تہ | او ایمان دے راوہ | بیشک ستارہ
 چہ خداپ کارونہ کروی دی ، بیائے دے ہفہ نہ پس توبہ وکترلم او ایمان دے راوہ نو بیشک ستارہ
 مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۱۵۳ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى
 دے نہ پس | بخشنو کہے | مہربان دے | او کہہ چہ خاموشہ شو (کہہ شو) | دے موسیٰ
 دے توبہ ایستلونہ پس | بخشنو کہے (او) | مہربان دے | او کہہ چہ دے موسیٰ علیہ السلام غصہ
 الْغَضَبِ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۱۵۴ وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
 غصہ | نورا اوچتے کہہ ہفہ تختی | او دے ہفہ پہ لیکل شوی کہنے | ہدایت | او رحمت (او)
 سرہ شوہ | نو تختی دے راوچتے کہے | دے پہ مضامینو کہنے | ہدایت | او رحمت (او)
 لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۱۵۵ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ
 دے ہفہ خلقو پارہ | چہ دخیل رب نہ | ویریدی | او خویش کرل | موسیٰ | دخیل قوم
 دے ہفہ چا د پارہ چہ دخیل رب نہ ویریدی - او موسیٰ علیہ السلام دخیل قوم نہ او تہ نہ

سَبْعِينَ رَجُلًا لِّبَيِّقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

سَبْعِينَ | سب | زموڼډو عځو د پاره | پس هر کس | ونيول دوی له | زلزلې | او دوی ونيول

خوبش کړل | زموڼډو مقررې ښې له | دراشي | بيا چه هڅو | زلزلې | راونيول ، نوموړي ونيول

رَبِّ نَوَسَتْ أَهْلَكَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا

له دې | که چي تا غوښتل | نو هلاک کړي به وژنا دي | له دې نه وړاندې | او زه (هم) | آيا ته موڼډ هلاکوي

له زما خدايه ! که تا غوښتل | نو دوی او زه به | لا بخوا هلاک کړي وو - آيا ته موڼډ ټول

يَسْمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِمَّا رَأَوْا رَحْمَةً مِنَّا فَتَنَّاكَ

په بله کفه | چه وکړل | کم عقلو | له موڼډ نه | نه دي | دا (قه تو) | مگر صرف | ستا ازمينت د

په هغه (جرم) هلاکوي چه په موڼډ کې د يو څوک عقل د لاسه شو د - دا خوفقط ستا يوازمينيت دے

تَضَلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ

ته گمراه کوي | په دسره | څوک | چه ته غواړي | او ته هدايت ورکوي | چاته چه | ته غواړي | ته يي

چه چاته د خوښه وي هغه پرې گمراه کوي او چاته چه د خوښه شي هغه ته پرې هدايت کوي ، زموڼډ

وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

زموڼډ کارسان | پس و بخښه موڼډ | اورحم وکړه په موڼډ | او ته | د ټولو نه ښه | بخښونکې يي -

کارسان غوښتي نو موڼډ معاف کړه او په موڼډ باند رحم وکړه او ته د ټولو نه زيات معافي کوونکې يي -

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا

او وليکه | موڼډ د پاره | په دے دنيا کې | نيکي | او په آخرت کې (هم) | بيشکه موڼډ

او موڼډ د پاره په دے دنيا کې هم نيکي وليکه او په آخرت کې هم ، بيشکه موڼډ

هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي

رجوع وکړه | تاته | وځي فرمايل | خپل عذاب | زه رسوم | هغه چاته چه زه غواړم | او زما رحمت

تاته رجوع کوو - ارشاد و شو چه زه خپل عذاب چاله غواړم هغه ته رسوم او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ لَا يُقُونَ

خوږ دے | په هر څيز | پس ډير زړه دا وليکم | هغو خلقو د پاره چه | پر هيز گاري کوي

په هر څيز باند خوږ دے ، پس زه به دانېکې هغه خلقو د پاره ضرور ليکم چه پر هيز گاري کوي

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

او ورکوي | زکوٰة | او هغه خلق کوم چه | زموڼډ په آيتونو | يقين کوي - کوم خلق چه

او زکوٰة ورکوي - او هغه خلقو د پاره چه زموڼډ په آيتونو باند ايمان راوړي ، هغه خلق چه د

تابعداري کوي | د رسول | چه نبی | امی دے | هغه پيغمبر | چه دوی مومي هغه | ليکي شو

داسې رسول نبی امی پيروي کوي ، چه د هغه ذکر دوی خپل ځان سره په تورات او په

عَنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

دخيلو ھاڻوسره | ڀه تورات ڪين | او انجيل (ڪين) | هغه حڪم کوي دوي ته | ڏنيڪ کار

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

او منع کوي دوي | له بد ڪارنه | او حلالوي | دوي ڊياره | پاڪيزه ڳيڙونه | او حراموي

عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَ

ڀه دوي باند | ناپاڪ ڳيڙونه | او ڪوزوي | له دوي نه | ڏدوي پيٽي | او قيدونه

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ

ڪوم ڇه | ڏو | ڀه دوي باند | يس ڪوم خلق | ڇه ايمان ڏيو | ڀه هغه | او د هغه ملائجه ڏکو | او د هغه ملائجه

وَاتَّبَعُوا التَّوْرَ الذِّي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و تابعداري و ڪري دوي | د هغه نور ڪوم ڇه | نازل ڪري شوا | ڏد هغه سره | هم دغه خلق دي | ڪاميابي موندو ٿي

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۖ الَّذِي لَهُ

دوايه | اے خلقو | ايشڪر ڏو | ڏالله پيغمبريم | تاسو ٻولي طرف ته | ڏچا ڊياره ڇه

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

بادشاهي | ڏ آسمانون | او ڏ زمڪ | نشته ڏ ڏڏو معبود | سوا د هغه نه | هغه ڏو ڏکوي | او هغه ڏکوي

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الَّذِي يَوْمُنَ

ڀس تاسو اڃا ڏو ڏي | ڀه الله | او د هغه ڀه رسول | ڇه نبي | اُقي ڏه | ڪوم ڇه | ايمان ڏو ڏي

بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

ڀه الله | او د هغه ڀه ڪلام | او تابعداري و ڪري د هغه | ڏچا ڏ ڏچا تاسو | سمه لاس بيا مومئي

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ

او د موسى ڏ قوم نه | يوه ڏله ڏه | ڇه لاسه بناي | ڏ حق طرف ته | او هم ڏ ڏچا

وَدَّ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَهْدُونَ ۖ هُمُ شَرُّ قَوْمٍ ۚ يَدْعُونَ

و د موسى عليه السلام ڀه قوم ڪين ڏاسه يوه ڏله ڏه | ڇه لاسه هدايت کوي | او ڏ حق مطابق

وَقَطَّعْنَهُمْ ^{۱۵۹} اِثْنَيْ عَشَرَ ^{۱۶۰} اَسْبَاطًا ^{۱۶۱} اَمَمًا ^{۱۶۲}

دوی انسان کو | او مونږ جدا جدا کړل دوی | دولس قسبه | قبیله قبیله | دے دے
او مونږ دوی په دولسو قبیلو کښه په جدا جدا ټولو کښه تقسیم کړل

وَ اَوْحَيْنَا ^{۱۶۳} اِلَى مُوسٰى ^{۱۶۴} اِذَا اسْتَسْقَمَ ^{۱۶۵} قَوْمَهُ ^{۱۶۶} اِنْ اَضْرَبَ ^{۱۶۷}

د مونږ دوی دکړه | موسی طرف ته | کله چه اوبه وغوښته دده ته | دده قوم | چه دوه
د قوم وخت چه قوم د موسی علیه السلام نه اوبه وغوښته نو مونږ ورته وحی وکړه چه فلاسه کت

بَعْضَاكَ ^{۱۶۸} الْحَجَرِ ^{۱۶۹} فَانْجَسَتْ ^{۱۷۰} مِنْهُ ^{۱۷۱} اِثْنَا عَشَرَ ^{۱۷۲} عَيْنًا ^{۱۷۳}

په خپله مسا | کانه | پس روانه شوه | د هغه نه | دولس (۱۲) | چینه
نو د هغه نه دولس چینه راوغتکیدې ، هر یو

قَدْ عَلِمَ ^{۱۷۴} كُلُّ ^{۱۷۵} اُنَاسٍ ^{۱۷۶} مَّشْرِبَهُمْ ^{۱۷۷} وَ ظَلَّلْنَا ^{۱۷۸} عَلَيْهِمْ ^{۱۷۹}

د پیژندلو | هر یو یو | قبیله | خپل خپل کورد | او مونږ سیورے کړد | په دوی باندې
ټولی خپل خپل کورد معلوم کړد . او مونږ په دوی د ورځ

الْغَمَامَ ^{۱۸۰} وَ اَنْزَلْنَا ^{۱۸۱} عَلَيْهِمُ ^{۱۸۲} الْمَنَّٰى ^{۱۸۳} وَ السَّلْوٰى ^{۱۸۴} كُلُّوا ^{۱۸۵} مِنْ طَيِّبَاتِ ^{۱۸۶}

د ورځې | او نازل کړل مونږ | په دوی باندې | ترخېبین | او مرغان | چه خورئ | له پاکیزه څیزونو نه
سیورے وکړو ، او من او سلوای مو پرې نازل کړو چه هغه پاک څیزونه خورئ

مَا رَزَقْنٰكُمْ ^{۱۸۷} وَمَا ظَلَمُوْنَا ^{۱۸۸} وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ ^{۱۸۹} يَظْلِمُوْنَ ^{۱۹۰}

کوم چه مونږ درکړل تاسو ته | او نه دے کړه ظلم دوی په مونږ | لیکن دوی به په خپلو ځانونو | ظلم کولو
چه مونږ دره روزی کړی دی او مونږ په دوی ظلم نه دے کړه بلکه دوی پخپله په خپلو ځانو ظلم کړه

وَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ ^{۱۹۱} اَسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ ^{۱۹۲} وَ كُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ ^{۱۹۳}

او کله | او ویله شول | دوی ته | چه اوسېږئ تاسو | په دے | کلي کښه | او خورئ | له دغه کلي نه | کوم څه نه چه
د کوم وخت چه ورته ویله شو چه په دے کلي کښه اوسېږئ او د هغه د فصلونو نه په مرضی

نَسْتُمْ ^{۱۹۴} وَقُولُوا حِطَّةٌ ^{۱۹۵} وَادْخُلُوا ^{۱۹۶} الْبَابَ ^{۱۹۷} سَجْدًا ^{۱۹۸} تَغْفِرَ ^{۱۹۹}

تاسو غواړئ | او وایئ | "معاف کړه" (مونږ) | او داخل شئ | دروازې ته | سجده کوونکي | چه وښخو مونږ
خورئ او حطه حطه وایئ ، او د بهار دروازې ته سجده په حالت کښه ورننوئ ، مونږ به ستا

لَكُمْ ^{۲۰۰} خَطِيْئَتَكُمْ ^{۲۰۱} سَنَزِيْدُ ^{۲۰۲} الْمُحْسِنِيْنَ ^{۲۰۳} فَبَدَّلَ ^{۲۰۴} الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ^{۲۰۵}

تاسو له | گناهونه ستاسو | زیات به وکړو مونږ | ښکانونه | پس بدل کړه | هغو چه ظالمان وو
خطا کانه معاف کړو او ښکانونه زیاته مه بافی وکړو . نو په دوی کښه چه څوک ظالمان وو .

مِنْهُمْ ^{۲۰۶} قَوْلًا ^{۲۰۷} غَيْرَ الَّذِيْ ^{۲۰۸} قِيلَ لَهُمْ ^{۲۰۹} فَارْسَلْنَا ^{۲۱۰} عَلَيْهِمْ ^{۲۱۱}

له دوی نه | خبره | سواد هغه نه | چه ویله شوی وو | دوی ته | پس راوړو مونږ | په دوی باندې
هغو څی نږدې تکی په بل تکی بدل کړو . نو مونږ په دوی باندې د دے ظلم

جُزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسُئِلُوا

عذاب | به آسمان نه | چه دے وجه چه | دوی ظلم کو | ادبوس وکہہ ہدوی
 به وجه | آسمان نه | عذاب | رانازل کرو - | اودہ دوی نه دھفہ کہہ

عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ

دڙے کلي پہ خقلہ | کوم چه | ایاوو | پہ غایہ | د سمندر | کد چه | دوی دھان تیرہ
پہ خقلہ پتوس وکرہ | چه د سمندر | پہ غایہ آباد دو ، چه هغوی به د سبت | پہ ورځ کد

فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيَاتُهُمْ حَيَاتُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا

په ورځ دخالی | کله چه راتلل په دوی ته | ددوی کبان | په ورځ دخالی ددوی | ښکاره | راتلل |
نڅا دز کولو | چه کبان به ورته دگست په | ورځ ښکاره | راتلل |

وَيَوْمَ لَا يَسْأَلُونَ ۚ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَلِكَ ۚ نَبْلُوهُمْ

دکومه ورځ چه به د هغه نه وه | نو نه به راتلل دوی ته | دغه شان | مونږ به ازماييل وو
 د چه د سیت ورځ به نه وه | نو نه به راتلل | په دے چل مو د هغوی ازماييل وو

مَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمُّهُ مِّنْهُمْ لِمَ تُعْطُونَ

۱۔ وجہ کدوی دنا فرمائی | اوہر کلہ چہ ووئیل | یوے دے | لہ دوی نہ | تاسو کد نصیحت کر
کجہ ہنوی نافرمانہ خلعت | او کہم وخت ہم نہ ہتھی کئے | پتلی ووئیل جہ تاسو داسے خاتہ

قَوْمًا ۖ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

مَحْمُومٌ نَهْ | چہ اللہ | اہلا کوونیکے دے دوی | یا | دوی تہ عذاب و رکوونیکے | عذاب | سخت

مَعْدَرَةٌ

دی دوییل چه | عذ ریش کولود پاره | په نزد د رب ستاسو | او د پاره د که دوی | پر هیز ماری وگور

[illegible]

دوی هیرکول | هخهغه | چه نصیحت شوو دوی دهنه | توختات ورکړ موږ | هغو خلکو

ہر مکہ چہ دعویٰ حقہ یقیناً ہیر کیوں، تو مونہز حقہ کسان جو بچ کرل چہ د بدی

هَمُونَ سِيقَ السَّوَى وَاحِدًا الدِّينَ ظَلَمُوا بِعِدَائِ بَيْدِ
هَمَّ بَيْدِ كَوْلَهُ لَه بَدَّ كَارَنَهُ اَوْدُنْيُول مَوْنَزِ هَمَّ خَلَقَ هَمَّ

خلق منع کول ، اد نور قؤل ظلمان مو په ناترسه عذاب کینه راویند

كَاوَا يَفْسُقُونَ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْ

مگر یہ حقوی بن عملہ وو۔ بیاد کوم کاربنہ چہ دوی منع کرے شوی وو کار چہ نہ کرے

[illegible]

قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٢٤٣﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ

تو دیکھ! موئی! دوی! چه شی! بیزوگان | ذلیلہ | او هر که چه | حکم و کرد | ستاربت

لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

چو فاعلیه را بیری | به دوی بانی | ترورخه د قیامت پور | هفتوک | چه رسوی به دوی | سخت عذاب

وَكُرُوْهُمْ تَرْقِيًا مَّنْهُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٤٤﴾

ان ربك | زرا عذاب و رکوک | او بیشکه دے | بخینوک | مهربان دے

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ

او موئی جدا جدا اکول دوی | به زمکه کنه | دے دے | عتله دوی نه | نیکان دی | او عتله دوی

دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٤٥﴾

دے علاوه (دی) | او موئی و آزمایل دوی | به نعمتونو | او تکلیفونو | چه دوی | بیرنه راوگرئی

خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس له دوی نه | ید جانشین | چه وارثان شول | ذکتاب | چه دوی اخلی | مال

هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ

دے ادنی دنیا | او وائی | چه بخینه به وکره شی موئی نه | او که چکر راشی دوی نه | مال

مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ

به شان دھے | نواخل هغه | آبانده وخته شوه | له دوی نه | کلکه وعده | ذکتاب

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ

چه نه به دای دوی | به الله بانی | سواد حقه خبرنه | او | لوستلی دی دوی | خه چه | به دیکنه (دو)

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٦﴾

او کور | ذاکرت | دیرینه دے | هغه کسانوله | چه ویرینی (دالله نه) | پس ایاتاسو عقل نه لری

او ذاکرت کور د هغو خلقو د پاره دیرینه دے کوم چه پرهیزکاره دی ایاتاسو به دهم نه پوهی

قَالَ لَهُ
إِيتِنَا فَانْسَلَخْ مِنْهَا فَاتَّبِعْ الشَّيْطَانَ فَكَانَ تَتْبَعُهُ

کہ نہ چھوڑ کر دو اہل بیت علیہ السلام کے دروازے نہ پس و لید دے | شیطان | اوشو دے
چھوڑ دو مت نہ چیل ایقوت نہ رکھ نہ خفا نہ ہے نہ تھان رہا نکو شیطان ور پیسے و لکیدو ، نو پہ مگر اہانو

مِنْ الْغَوِيِّ ۖ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ

اوکھ چر موئز غوٹیلے | او اوچت کرکے | و موئز | پے | و | آیتو | اولکین | مائل شو
اوکھ موئز غوٹیلے | نوہفہ مرتبہ | بہ | مو پے | آیتو | نو اوچت کرکے | وہ ، لیکن ہفہ خود دنیا

إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبِعْ هَوَاهُ ۖ فَمِثْلَهُ كَمِثْلِ الْكَلْبِ ۚ إِنَّ

طریقہ مائلہ شود از خیل نفسانی خواستار تو باعدارگی و کبره ، نو دہ مثال د سی پی پہ شان د سی پی د کبرہ

فَقِيلَ عَلَيْهِ يَلَهْتَ أَوْ تَرَكَهُ يَلَهْتَ ذَلِكُ مَثَلُ الْقَوْمِ

نوع و کیفیت پیدا | نوع ژبہ راویا سی | یا کے پیریدے | نوع ژبہ راویا سی | ہم دا | مثال کے دھوخلو
نوع و کیفیت پیدا | نوع ژبہ راویا سی | اوکے ہفہ پیریدے | نوع ژبہ راویا سی | ہم دا | مثال دھوخلو

لَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤٧﴾

و مویچه | دروغ و گندول | ز موند آیتونه | پس بیان کرده ته | هم دا حالات | چه دوی | غوس و کړی
 ز موند آیتونه | دروغ گندلی، | ته دوی ته دا قصه او سره شاید چه دوی غوس او فکر و کړی

أَمْ مِثْلَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ

بدن مثال | دھغہ قوم | کوموچہ | دروغ وگنہل | زمونہز آیتونہ | اوپہ خیلوٹانونہ
 ے خلقو دمثال | یرخراب دے کوموچہ زمونہز حکونہ | دروغ وگنہل | اوپہ خیلوٹانونہ

تَوَاصِيَّاتُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهٗ ءَآخِرُ سَعَىٰ ۚ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِى ۖ وَمَن

ی ظلم کو لو | چاہتے ہیں ہدایت و کبریٰ اللہ | انہوں نے ہجرت کی | یہ سب لایا ہوا ہے | اور خود کو
ہم نے ظلم کو لو - | چاہتے ہیں اللہ ہدایت و کبریٰ | انہوں نے ہجرت کی | یہ سب لایا ہوا ہے | اور خود کو

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ

اکری | پس هم هغه دی | نقصان موندونکی | اوبیشکه | مونږ پیداکړی | د دوزخ د پاره

اِيتَنْهُ لِمُحْرَمٍ كَرِيٍّ نَوْهَغُوْا ذَاوَانِيًا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَا يَفْقَهُوْنَ رِمَاٰنَهُمْ

پیریان | او بنیادم | ددوی زهونه دی | چه نه پوهیږي په هغه سره | اوددوی

۱۰ دوزخ له پیداکړی دی - دهغوی زېږونه شته خودپوه کوشش نه کوي اودغوی

لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

ی | چہ دوی نہ وینی | پہ ہن | اود دوی | غور نہ دی | چہ دوی نہ اوری پرے | داہی
شہ | ہوکتل پرے نہ کوی | اود ہنوی غور نہ شہ | خوا اوریدل پرے نہ کوی | ہنوی

قال الملا

بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٩﴾

پہلے کدوئی نہ ہم زیبا کمرہ | ہم داخنت دی | (دینے) ناحیہ - اولیہ کدوئی
پہلے کدوئی نہ ہم زیبا کمرہ دی، او ہم داخنت (دخنت) بے خبرہ پائے دی او

رَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ

نوموتہ | شہد | پس بیلو حق! یہ دے ناموس! او پریددی | حقہ خلق | چه عطیہ لاس اختیار
نوموتہ شہد شہد دی، نو یہ حقہ نوموتہ یاد دئی او حقہ خلق پریددی چه دے الله یہ نوموتہ

وَأَسْبَاغَهُ ۖ سَجَزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِثْرُ

ہفتہ پہ نامو کیے | چیرڑیہ سزاور کے شی دوئی | دھنہ خہ چہ دوی بہ کول | اولہ ہونو خلتی |
دوی بہ سزاور کے شی دوئی | دھنہ خہ چہ دوی بہ کول | اولہ ہونو خلتی |

أَتَيْنَا أُمَّةً تَقِمْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٠٠﴾

مونڊ پيدا ڪري | پوءِ ڏهه | ڇهه لڳ ڀڳ | ڌڻ حق طرف ته | اوهه ڏکڻ مطابق | دوي انصاف کي

وَلَدَ دَاوُدَ هَم سَمِ جَمَدِ حَقِ مَطَابِقِ (خَلْفَتُو) هَدَايَتِ نَوِي دَوْدَ فِي مَقَابِلِ الْمَقَامِ

مذہب خلق چہ | دروغ گزری | زہونیت آبتوتہ | زرد چہ مونیزہ درپہ دژنیو دگا | داسے چہ دوی تہ بہ خیرہ

بچاچہ زمونہ حکمونہ دروغ گنہی دی مونہ بہ دیر زس هغوی درجہ بہ درجہ داسے پرتوت ہے وا حلوچہ

میلی | لھم | ان | میری | مبین | اولم | یسیر

معلوم ہے کہ شیخ اورٹھ حقوی نہ مہلت و درکوم، زمانہ تدا بیر و بیر مضبوط ہے۔ دوی چہرے دے تہ فکرت

اِیْضًا حِیْهِمْ | مَنْ جَنِّ | اِنْ هُوَ اِلَّا | نَدِیْرٌ مِّبِیْنِ

دَدُو پِه دے ملگری (سپنیر) باندی دَپیریا نو هِن اَثر نِشْتِه ، هِنه خویشکاره ویرودنک د

وَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ

ایا دوی غورونه لرو | په حکومت کې | د آسمانونو | او د زمکې | اوقه چه پیداکړل
 د دوی چرې د آسمانونو او زمکې انتظام نه نه دی کتلی آیا دوی بل څه غږ نه

رَنْ شَيْءٌ ۖ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلٌ

اوداچہ شایید | نزدعے شوی وی | لکری دی نڈدی کتلی اودے تے ئے ہم فکرئ دے کرے جہ شایید دودم نڈتے

بِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ مَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَلاَ رَجْعَ لَهُ

س پہ کومہ خیرا | پس نہ دے نہ | نہ دوی ایمان راوی | ہفتہ خوک پہ گرا کر نہ کری اللہ | نشستہ خوک لارینہ

مَنْزِل ۲

وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

او ہفتہ پر پیر کی دوی | ددوی پہ سرکشی کئے | سرگردانہ | تپوس کوی دوی نہ تانہ | د قیامت پہ حقلہ
نہ شی کوئے او دلے خلق اللہ پہ نچلہ سرکشی کئے سرگردانہ پر پیردی | دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

چہ کلہ بہ دی | ددے قاعمدیل | دواہ | یقیناً | علم ددے | زمارب سرہ دے | نہ بہ ہیکارہ کوی دا
چہ کلہ بہ راجی ؟ ورتہ دواہ چہ ددے علم خوزمارب سرہ دے ، ہم ہفتہ بہ دے

لَوْفَتْهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ

دچہ پختیاند | مگر ہم ہفتہ | پیردرنہ حادثہ ہی | پہ آسمانوں کئے | او زمکہ رکئے | نہ بہ راجی تاسوتہ
خیل وخت ہیکارہ کوی ، دا بہ د آسمانوں او د زکے پیرسخنہ حادثہ وی ، پہ تاسو بہ بالکل

الْأَبْغَثُ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا

مکرنا کھانہ | دوی نہ تانہ تپوس کوی | لکہ چہ نہ | پہ لہون کئے لگیلے دہفتہ | دواہ | بیشک | علم ددے
ناکھانہ راجی ، دوی تانہ داسے پوچھتے کوی لکہ چہ تادہفتہ تول تحقیقات سترسوی وی ، ورتہ دواہ چہ دہفتہ علم

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ قُلْ

د اللہ سرہ دے | لیکن | اکثر | خلق | نہ پوہییری | دواہ
صرف اللہ سرہ دے ، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہییری - ورتہ دواہ

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

زہ نہ یم مالک | دخیل خان دپارہ | د نفع | اونہ د نقصان | مکرخہ چہ | غوری اللہ
زما خو دخیل ذات د نفع نقصان ہم ہیخت اختیار نشستہ ، مکر خورہ چہ اللہ تعالیٰ تہ منظوروی

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَاسْتُكْثِرْتُ مِنَ الْخَيْرِ

او کہ پھرے | زہ پوہیدلے | پہ علم غیب باند | تو ما بہ پیراتول کرے وو | لہ خیر نہ
او کہ ماتہ د غیبو خبرے معلومے دے نو خان لہ بہ یم پیرے ہیکرے راتولے کرے دے

وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا إِنَّا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

اونہ بہ دورسیدلے ماتہ | خہ تکلیف | نہ یم زہ | مکر | ویرودنکے | اوزیرے درکودنکے
او ہیخت نقصان بہ راتہ نہ رسیدو - زہ خو بس ویرودنکے اوزیرے درکودنکے یم ہفتہ

لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ

ہو خلقوتہ | چہ ایمان لری | ہم ہفتہ دے کوم چہ | پیداکرئی تاسو | یو نفس (ادم) نہ | او پیدائے کرے
چاتہ چہ زما خبرہ منی - اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ تاسوئے دیو نفس نہ پیداکرئی او ہم د

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

ددہ نہ | ددہ بنجہ | چہ دے آرام بیاموی | ددے سرہ | پس ہرکلہ چہ | جماع دکرہ (سری) ددہ
ہفتہ نہ دے ورلہ جوہ پیداکرہ چہ سکون ورسرہ بیاموی نو کوم وخت چہ نرد بنجہ سرہ ہفتہ

وَمِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

ددہ نہ | ددہ بنجہ | چہ دے آرام بیاموی | ددے سرہ | پس ہرکلہ چہ | جماع دکرہ (سری) ددہ
ہفتہ نہ دے ورلہ جوہ پیداکرہ چہ سکون ورسرہ بیاموی نو کوم وخت چہ نرد بنجہ سرہ ہفتہ

حَمَلْتُ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلْتُ

(نو) ہفہ حاملہ شوہ | پہ حمل سیک | پس تلہ راتلہ | پہ ہفسرہ | بیاہر کلہ | ہفہ درنہ شوہ
شی نو دہ ہفہ معمولی شان حمل شی | چہ ہفہ ورسرہ گرجی راگراشی | بیاہر کلہ حمل درونل شی نو

دَعَا رَبَّهُمَا رَبَّهُمَا لَيْنُ اثْنَتَا صَلَاحًا لَنَكُونَنَّ

نو دہ عاو کہہ دواہ | د اللہ نہ | چہ د دوی رہے | کہ چہ تارا کہہ مونہ نہ | (ہوئے) تند رست | نو غامغابہ شومہ نہ
دواہ پہ شریکہ خیل رب تہ دہا دگری | کہہ مونہ نہ تانیک اولاد دا کہہ نو مونہ نہ سستا

مِنَ الشَّاكِرِينَ ۱۸ فَلَمَّا أَتَتْهُمَا صَلَاحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ

لہ شکر گزارونہ | بیاہر کلہ | ہفہ ورکہہ دوی تہ | (ہوئے) روغ | انو جو کہہ دوی | ہفہ لہ شریکان
چہ شکر گزارونہ | نو ہر کہہ چہ اللہ ورلہ روغ رمہٹ ہوئے وکہہ نو دواہ و خدائے لہ شریکان جو کہہ

فِيمَا أَتَتْهُمَا فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۹ اَيْشُرْكُونَ

پہ ہفہ غہ کہہ | چہ وٹ کول دوی | پس دیر اوچت دہ اللہ | لہ ہفہ غہ نہ | چہ دوی دہ ہفہ شریکہ جوہ | آیا دہ شریکہ جوہ
پہ ہفہ غہ کہہ چہ خدائے ورکہہ دو | اولہ دیر اوچت دہ ہفہ غہ نہ نہ چہ دہ ورلہ شریکہ جوہ | آیا دوی ورلہ

مَا لِيَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ۲۰ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

ہفہ غہ | چہ نہ پیدا کوئی | ہیغہ خیز | اودوی دپخلہ | پیدا اکیدے شی | اونہ روغ دوی طاقت لری
ہفہ غہ نہ شریکان کوئی چہ ہیغہ ہم نہ شی پیدا کوئے بلکہ پخلہ پیدا اکیدے شی | اوہوئی ددوی دمد

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۲۱ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ

دہوئی | دمد | اونہ | دخیل خان | مدد کوئے شی | اوکہہ چہ تہ راو بلے دوی
طاقت ہم نہ لری | اونہ دخیل خان مدد کوئے شی | اوراے مشرکانو | اوکہہ چہ تہ تاسو

إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

سے لاسے طرف نہ | نو پیروی نہ کوئی ستاسو | برابرہ دہ | پہ تاسو | داچہ تاسو وبلے دوی
سے لاسے طرف نہ راو بلے نو ستاسو پہ خبرے پس یہ نہ لری | تاسو دہا رہہ خبرہ دہ کہہ تاسو دوی وبلے

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ۲۲ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

یا | تاسو | چپ پاتہ کیہی | بیشک | کوم چہ | تاسو وبلے | سوا د اللہ نہ
یا چپ پاتہ شی (وئے نہ وبلے) | ہفہ خلق کوم چہ تاسو د اللہ تعالیٰ نہ سوا وبلے ہفہ

عِبَادُ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

ہفہ بندکان دی | ستاسو پہ شان | پس وبلے دوی | پس پکار دہ چہ جواب دگری دوی تاسو نہ | کہہ چہ یی تاسو
ستاسو پہ شان بندکان دی | پس | تاسو دوی وبلے نو پکاری چہ دوی ستاسو خبرہ قبولہ کری

صَادِقِينَ ۲۳ أَلَمْ يَمْشُوا بِهَآءِ أَمْ لَهُمْ آيْدٌ

رہبتونی | آیا ددوی | بپہ دی | چہ روان وی | پہ ہفہ | یا | ددوی | لاسونہ دی
کہہ چہ تاسو رہبتونی یی | آیا ددوی بپہ شتہ چہ تنگ پرے وگری | یا ددوی لاسونہ شتہ چہ

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا

چه نیول کوی | په هغه | یا دکوی | سترگه دی | چه وینی | په هغه
نیول پرے وکری | یا د هغوی سترگه شته | چه کتل پرے وکری

أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يُسْمِعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

یا دکوی | غوړونه دی | چه آوسی | په هغه | دوايه | راوبلئ تاسو | خپل معبودان
یا د هغوی غوړونه شته | چه آوریدل پرے وکری، (لمه پیغمبره!) دوايه | چه خپل شریکان راوبلئ

ثُمَّ كِيدُونَ فَلَا تُنْظَرُونَ ۱۹۵ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ

بیا | تدبیر وکړی زما خلاف | اوما ته مهلت مه راوړی | بیشکه زما کار ساز الله دی | کوم چه | نازل کړو د کتاب (قرآن)
بیام زما د نعمت تدبیر وکړی اوما ته مهلت هم مه راوړی | زما مددگار خو هغه الله دی چه د کتاب را نازل کړی دی

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۱۹۶ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

او هغه | کار سازی کوی | د نیکانو | او کوم چه | تاسو بلئ | د هغه نه سوا
او هم هغه د ټولو نیکانو خالقو کار سازی کوی - او تاسو چه د الله تعالی نه سوا نور خلق را بلئ

لَا يَسْتَيْطِعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ۱۹۷

دوی نه شی کولې | مدد ستاسو | او نه د خپلو ځانونو | مدد کولې شی | او
دوی نه خو تاسو ته د مدد رسولو طاقت لری او نه د خپل ځان مدد کولې شی - او

إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرْكُهُمْ يَنْظُرُونَ

که چېرته تاسو راوبلئ دوی | سمه لاره طرف ته | نو دوی نه اوری | او ته وینې دوی | چه دوی کوری
که چېرته دوی هدایت طرف ته راوبلې | نو دوی نه اوری | او داسه ښکاری چه تاته رپه غوڅو غوڅو

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۱۹۸ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

تاته | احوال داد چه دوی | هیڅ نه وینی | معافی وکړه | او حکم وکړه | د نیک کار
کوری | خو هغوی سره د دغه نه دینی - (لمه پیغمبره!) نرمی اختیار کړه | او د نیکو حکم کوه

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۱۹۹ وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

او | مخ داوه | د جاهلانو نه | او که چېرې | رامنځ کړی تا | له طرفه د شیطان نه
او د جاهلانو پرواه مه کوه - او که چېرې د شیطان د طرف نه ستا په زړه کېږي څه

نَزَعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۲۰۰

وسوسه | نو پناه غواړه | د الله | بیشکه هغه | آوریږونکې | پوهه ده
د سوسه پیداشی نو په الله تعالی سره پناه غواړه یقیناً هغه ښه آوریږونکې او په هر څه پوهه ده

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ ظِلْفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ

بیشکه | هغه خلق | چه ویریږی (د الله نه) | هر کله چه ورپه یې دوی | څه وسوسه | له (طرفه) د شیطان نه
یقیناً هغه خلق کوم چه پر هیز کار دی کله چه د شیطان د طرف نه دوی ته څه وسوسه پیداشی

قال الملا

سورة الاعراف

يَسْتَلُونَكَ

قَالَ قُوا

وَرَسُولُ

إِذَا

أَيُّهُ

الَّذِينَ

أُولَئِكَ

وَمَنْ

مِنْ

مَنْ

مَنْ

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ

نودوی یادوی | بیام هغه وقت دوی | (هرڅه) کوری | اد ددوی ورونه (شیطانان) | دوی را کوری

فِي النَّارِ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢٨١﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ

په کراهي کي | بيا | دوی هېڅ کي نه کوي | او کله چه | لانه ورته ته دوی ته | ته معجزه

قَالُوا كَوْلَا جِئْتِ بِمَا كُنْتُمْ بِآيَاتِكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨٢﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنبِئُكُمْ بِمَا يَأْتِي

نودای | ولې ددځانه جوړ نه کړه هغه | ته دوايه | بيشکه چه پيروي کوم زه | دهغه چه دوی کول

إِلَىٰ مَنْ رَّبِّي ۖ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى

مانه | زما درب له طرف نه | دا دليلونه دي | ستا درب له طرف نه | او هدايت

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

او | رحمت | هغو خلقو دپاره | چه ايمان لري | او کله چه | لوستل شي | قرآن

فَأَسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصَتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٨٤﴾ وَادْكُرُوا

نوپه توجه سره اورئ | هغه | او چپ وئ | دپاره ددک چه تاسو ياند | رحم وکړه شي | او يادوئ

رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُؤُنَ

خپل رب | په خپل زهه کي | په عاجزي | او په ويره | او بنډ

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

د اوچت | اواز نه | سحر | او ماښام | او مه کړنه

مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٨٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

له غافلانو نه | بيشکه | کوي (خوښته) چه | ستا درب سره دي | هغوی تکبر نه کوي

عَنْ عِبَادَتِهِ ۚ وَ يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٨٦﴾

له عبادت دده نه | او | دده پاکي بيانوي | او خاص دده ته | سجده کوي

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٨٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٨٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٨٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٩٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٠٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣١٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٢٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٣٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٤٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٥٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٧٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٨٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٩٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤١٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٢٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٣٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٤٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٣﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٤﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٥﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٦﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٧﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٨﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٥٩﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٦٠﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٦١﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٦٢﴾

مَنْ مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٦٣﴾

السجدة ١٨

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيٌّ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (شروع) دَ اللہ پہ نوم چہ لوئے مہمان دیر دم کوونکے ہے بغضاً اویا آیتونہ اولش رکوع کلے دے شروع کوم دَ اللہ پہ نوم چہ دیر مہمان دیر زیات رحم غاوند دے

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ دوی پیوس کوی لد تانہ د مال د غنیمت آقلہ دواہیہ د غنیمت مال د اللہ او د رسول دے دے (لے پیغیرہ!) خلق تانہ د غنیمت د مال پہ مقلہ پیوس کوی وواہیہ چہ د غنیمت مال خود اللہ او د ہفہ د رسول دے

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ پس ویریدی د اللہ نہ او پہ صلح سرہ و سیریہ | پہ خپل مینہ کینے | او حکم و منی | د اللہ نو تاسو د اللہ نہ دو ویریدی او یوبل سرہ خپل تعلقات سم ساتی او د اللہ او د ہفہ د رسول

وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ او د ہفہ د رسول | کہ چرے یی تاسو | مؤمنان | بیشک چہ | مؤمنان | ہفہ خلق دی حکم منی کہ تاسو مؤمنان یی | پہ حقیقت کینے ایماندار بس ہم ہفہ دی

إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلْتُمْ فَلُوبُكُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ چہ ہر کہ | ذکر وشی د اللہ | نو ویریدی | د دوی ذہونہ | او ہر کہ چہ | لوستلے شی | پہ دوی بانہ چہ د اللہ ذکر واورے نو ذہونہ لے رپیڑی ، او چہ د اللہ آیتونہ ورتہ و لوستلے

آيَتِهِ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ د ہفہ آیتونہ | نو نور زیادہ کوی دگا | پہ ایمان کینے | او | پہ خپل رب بانہ | دوی توکل کوی شی نو د دوی ایمانونہ نور ہم مضبوط شی او پہ خپل رب کاملہ تکیہ لری -

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَرَمَّا رَزَقْنَهُمْ يُنفِقُونَ ۝ کوم خلق چہ | قائمی | مونہ | او | لہ ہفہ فتنہ چہ مونہ و رکری د دوتہ | خرش کوی - داسے خلق چہ د مونہونو پابندی ساقی او مونہ چہ وڈ کوم رزق و رکری دے د ہفہ نہ د اللہ پہ لاری کینے خرش

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ہم دا خلق دی | مؤمنان | رشتونی | دوی د پارہ دی | درجے | د دوی درجہ سرہ کوی د غنہ کسان پہ رشتیا ایماندار دی - دوی د پارہ د خپل رب سرہ اوچتے مرتبے دی

وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ کما أَخْرَجَكَ رَبُّكَ او بخشنہ دہ | او روزی دہ | د عزت | لکھ شکر چہ | راؤ ویتلے تہ | ستارہ او بخشنہ دہ | او د عزت روزی دہ - (لے پیغیرہ! غور و کرہ) پہ کوم انداز کینے ستارہ تہ پہ

مِّنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ستاد کوس نہ | پہ حق سرہ | او | بیشک | یوے دے | د مؤمنانو حق و صداقت سرہ د کورنہ (جہاد د پارہ) و ویتلے حال دادے چہ د مسلمانانو یوے دے تہ

لَكَرْهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

دعا حق نہ خوبنولہ | دوی تاسرہ جگہ کولہ | پہ سمہ خبرہ کہے | پس لہ دے نہ چہ | ہفتہ بنکارہ کولہ
دکاوانہ بنکاریدلہ | دے خلق تاسرہ پہ حقہ خبرہ کہے | دے دے | بشکارہ کیدونہ پس م جگہ کولہ

كَأَنَّمَا يُسَاقَتُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ يَعِدُّكُمْ

لکہ چہ | دوی شیلے شی | مرگ طرف تہ | اودوی | کوری | اوہ کہ چہ | وعدہ کولہ کولہ
لکہ چہ چا مکر غارے نہ رابنکل او دوی ورتہ (پہ سترگو) کتل - او کہ چہ (دے بد پر غنا کہے) اللہ

اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَتَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

اللہ | دے یو | پہ دوو تولو کہے | چہ ہفتہ پہ | ستاسودی | اوتاسو غونہ
پہ دوو تولو کہے | یو تولو تاسو سرہ وعدہ کرے وہ چہ ہفتہ پہ ستاسو پہ قابو کہے راشی | اوتاسو داخبرہ

أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَهْ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ

چہ | کوم (تولے) بے دے دے | ہفتہ دوی | تاسو دپارہ | اوغونہ کتل | اللہ
خوبنولہ چہ بے دے تولے | ستاسو پہ مقابلہ کہے راشی | او اللہ تعالیٰ نہ دعا منظور وہ

أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۖ

چہ ثابت کری | حق | پہ خپل حکم سرہ | او پریکری | جریہ | د کافرانو
چہ پہ خپل حکم سرہ حق (عملًا) ثابت کری | او د کافرانو جریہ غوغے کسری

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۖ

چہ ثابت کری | رشتیا | اودرک کری | دروغ | اگرچہ | ناخوبنہ کری | (د) مجرمان خلق
چہ حق بنکارہ کری او باطل باطل مگر گند کری | اگرکہ داخبرہ د مجرمانو خوبنہ نہ وی

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِ

کہ چہ تاسو فریاد کولو | خپل رب تہ | نو ہفتہ (دعا) قبولہ کرہ | ستاسو | چہ زہ پہ امداد کوم ستاسو | پہ یوزہ
اودوم وخت پہ تاسو خپل رب تہ فریاد کولو نو ہفتہ ستاسو دعا قبولہ کرہ (اود فرما یل) چہ زہ ستاسو مدد لہ زہ

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ ۖ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

فرشتو سرہ | یو پہ بل پسے راتلونکے | اوندے جو پرکے (مد) اللہ | مکر | زیرے
فرشتے یو پہ بل پسے درلیرم - او دا خبرہ اللہ حکم وکرہ چہ پہ تاسو زیرے وش

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

اوجہ اطمینان ہیاموی | پہ سرہ | ستاسو زونہ | او | نہ دے مدد | مکر | د اللہ طرف نہ
اوستاسو زہونہ پہ خائے شی - او پہ حقیقت کہے مدد خو صرف د اللہ تعالیٰ طرف نہ

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسُ

بیشک | اللہ | دیر زبردست | د حکمت و غاوندے | ہر کہ چہ | ہفتہ راوستلہ پہ تاسو | پرکالی
وی، بیشک اللہ تعالیٰ غالب او حکمت خاوند دے - او ہفتہ دخت ریا د کری چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو یاسی

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً
 آمَنہ دامن | دخیل طرف نہ | اور اوسے ورنے | یہ تاسو باند | لہ آسمان نہ | اویہ
 ستاسو آرام دیا | دخیل طرف نہ پرکائی راستہ | او آسمان نہ لے | یہ تاسو باند باران ورنے | اوہ
لِيَبْطِرَكُمْ بِهِ وَيَذْهَبَ عَنْكُمْ رَجَزَ الشَّيْطَانِ
 دپارہ | دیکھ پاک کر تاسو | یہ دسره | اولرے کری | لہ تاسو نہ | پلیتی | دشیطان
 پہ دے سرہ تاسو پاک کری | اولہ تاسو نہ شیطانی پلیتی (دوسرے) لرے کری
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝ اِذْ يُوحِي
 اوہ مضبوط کری | ستاسو زبونہ | او کلک کری | پہ دے سرہ | قن مونہ | کلہ چہ حکم کرو
 اوہ ستاسو زبونہ مضبوط کری او پہ دے سرہ ستاسو قن مونہ تہیک کری او کوم وخت
رَبُّكَ إِلَى الْمَلِيكَةِ اِنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا
 ستار | فرشتہ | چہ زہ | تاسو سرہ | پس کلک کری | مسلمانان
 ستار فرشتہ حکم و کرو | چہ زہ تاسو سرہ | ستاسو مسلمانان ہمت زیات کری
سَالِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
 زہ چہ واپہ زہ | پہ زہ و نوکے | دھوچہ | کافران دی | رعب | پس دوہی تاسو | دپاسہ
 زہ بہ اوس د کافرانو پہ زہ و نوکے رعب و غور زوم ، نو تاسو ددوی ختوہ
الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
 دختوہ | او و و و و | لہ دوی نہ | (دگو تو) ہربند | دا | کلہ چہ دوی
 و و و | او دگو تو پہ جوہر جوہرے و و و | داسزا کلہ و کرے شوہ چہ
شَاقُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
 مخالفت و کرو | داللہ | او ددہ د رسول | او شوک | چہ مخالفت و کری | داللہ | او ددہ د رسول
 چہ دوی داللہ او ددہ د رسول مخالفت و کرو ، او شوک چہ داللہ تعالیٰ او ددہ د رسول مخالفت و کری
فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذٰلِكُمْ فَذَوْقُوهُ وَاَنْ لِّلْكَافِرِيْنَ
 پس بیشک | اللہ | سخت عذاب و رکودنے دے | دا (عذاب دے) | نو دغلی دا | او دپوہ شے | چہ کافرانو
 (نوداسے خلقت) اللہ تعالیٰ سخت عذاب و رکودنے دے | داساسو سزا دے دا و غلی او دپاسا شے | چہ د
عَذَابِ النَّارِ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمْ الَّذِيْنَ كَفَرُوا
 عذاب | ددو زخ دے | اے ایمان خاوندانو! | ہر کلہ چہ تاسو مقابلہ شے | د کافرانو سرہ
 منکرانہ دپارہ ددو زخ دے اور عذاب دے | اے مؤمنانو! | ہر کلہ چہ د کافرانو سرہ پہ جنگ کئے
رَحَقًا فَلَا تُولُوْهُمْ الْاَدْبَارَ ۚ وَمَنْ يُّوْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرُهُ
 پہ جنگ کئے | نومہ گر حوی ددو طرف نہ | اشاکانے | او شوک چہ | و گر حوی ددو طرف نہ | پہ دغہ درخ | اشا خیل
 ہر عامتہ شے نو د مقابلہ نہ مگر حوی | او شوک چہ | پہ دغہ درخ ددو طرف نہ شا و کر حوی
 منزل ۲

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ

مکرچہ | را کر خبیث و نیکہ دی | د جگہ پارہ | یا پناہ لہو و نیکہ دی | یو کے طرفتہ | نو بیشک دے راغلہ | پہ غضب

مِّنَ اللَّهِ وَمَا أُولَٰئِكَ بِمُعْجِزِينَ ۝۱۶ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ

د اللہ | او خائے ددہ | دوزخ دے | اودا دیرید خائے دے | پس تاسو ونہ ڈرل دوی

وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

لیکن اللہ | د وڈرل دوی | اونہ د وڈیشے تا | (موتہ خاوند) کدچہ د وڈیشلونا | اولیکن اللہ

رَمَىٰ وَلَئِنَّ اللَّهَ لَذُو ذِرَىٰ ۖ وَأَن تَأْتُوا بَدَلًا فَسَرَفَ اللَّهُ

ویشے دوا | اودا پارہ ددچہ د آزمائی | مؤمنان | د خپل طرفتہ | آزمایل | نیکہ | بیشک اللہ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۷ وَإِنَّ اللَّهَ لَمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بِلَاءٌ حَسَنًا ۖ إِنَّ اللَّهَ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۷ | پوہہ دے | داوہ (مدعا) | اودا چہ | اللہ | کمزور کو نیکہ دوا | تدبیر | د کافرانو

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا فهُوَ

کدچہ تاسو غواہی فتح | نوراعہ دہ تاسوتہ | فتح (هم) | اوکدچہ تاسو منع شوی | نو دا

خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدَّ وَلَكِنْ نَّغْفِرْ عَنْكُمْ فَتُكْرِمُوا

دیرہ بنہ دہ | تاسو پارہ | اوکد تاسو بیا تہ و کول | نوموینہ ہم کوو | او حیث کدچہ کار رانشی | تاسو | تاسو کوو

شَيْءًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ہیچہ ہم | اگر کہ ہفہ دیر لوئے | اودا چہ | اللہ | د مؤمنانو سرہ دے | اے د ایمان خاوندانو

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۝۱۹

حکم و مئی | د اللہ | اود ددہ د رسول | او مخہ مہ ادوی | لہ دہ نہ | او حال دا کچہ تاسو | آوری

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝۲۰

او مہ کبیری تاسو | پہ شان دہفہ کسانو | چہ وئیلے دوا | نوموینہ وادریل | اودوی | نہ آوری د

إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ

بیشک | زیات خراب سادار | د الله په نزد | هغه | کانړه | کوکلیان خلق دی | کوم چه
د الله تعالی په نزد زیات خراب سادار هغه کانړه او کوکلیان خلق دی چه په هغه نه

لَا يَعْقِلُونَ ۷۲ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ

عقل نه لری | او که چیرې پېژندے | الله | په دوی کې | خه خیر | نو خامغایه | او دودوی
پوهیدای - او که الله تعالی ته به دوی کې خه خوبی ښکاریک نو د آوریږد توفیق به دے ورکړے دو

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۷۳ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ

او که چېرې | دوی ته د آوریږد دے | نو دوی به خامغایه | او دودوی دی مخ اړوونکی | اے هغه خلقو
او که چیرې دوی ته د آوریږد و طاقت ورکړے نو هم به دوی مخ اړوونکی و او تبتیلای به دو - اے هغه خلقو!

أَمِنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان موراوړدے | حکم قبول کړی | د الله | او | د رسول | کله چه راوبلی تاسو
چه ایمان موراوړدے دے | د الله تعالی او د رسول حکم قبول کړی | ځکه چه هغه خبر ته مو

لِسَا يُخْبِيَكُمْ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | چه | تاسو ژوند کوی | او پوهه شی | چه بیشک | الله | حائل کیږی | په مینه د بنده
راوبلی چه تاسو پرې ژوندی کیږی - او یاد | لری | چه الله تعالی د بنده او د هغه د خپل زړه تر مینه

وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۷۴ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

او دده د زړه د کینے | او دا چه | هم د هغه طرف ته | به تاسو جمع کولے شی | او ځان ساتی | له هغه بلانه
هم پېر د کیږی او بیشک چه تاسو ټول به هغه ته جمع کیږی - او د هغه و بال نه ځان بچ کړی

لَاتُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا

چه نه به پریږی | هم په هغه خلقو | کومو چه ظلم وکړد | له تاسو نه | خاص | او پوهه شی
چه د هغه اثر به خاص هم ظالمانو ته نه رسی - او پوهه شی

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۷۵ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ

چه بیشک | الله | سخت | عذاب ورکونکے دے | او یاد کړی | هر کله چه | تاسو دوی
چه الله تعالی په عذاب ورکولو کېږے | دیر سخت دے - او هغه وخت را یاد کړی چه تاسو لږ

قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخْطِفَكُمْ

لږ | کمزوری کنه لے شوی | په زمکه کې | تاسو به ویریدلئ | له دغه چه | د به تبتیوی تاسو
دوی ، په ملک کې کمزوری کنه لے شوی ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسِ قَاوُكُمْ وَ أَيْدِكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ

خلق | بیا هغه ځای د رکو و تاسو ته | او | قوت دے د رکو و تاسو | په خپل مدد | او رزق د رکو و تاسو
د به تبتیوی ، نو خدا د رله د استوگنې ځای د رکو او په خپل مدد دے تاسو مضبوط کړی | او پاکیزه رزقونه

مَنْ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اے دایمان خاوندانِ | | شکر و کرمی | | چہ تاسو | | لہ پاکیزہ غیز و نونہ |
اے مؤمنانِ | | شکر و باسئی | | چہ تاسو | | بنائی | | بے درگزل

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمْنَكُمْ

خیانت مدکوی | دَالله | او | دَرَسُول سره | ادخیانت (مَه) کوئی تاسو | په امانتونو دیو بل که
دَالله | او دَرَسُول سره خیانت مَه کوئی | او دیو بل په امانتونو کنه هم خیانت مدکوی

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

او پوهه شی | چه بښکه | ستاسو مالونه
او پوهه شی | چه | ستاسو مالونه او ستاسو اولاد

وَأُولَادُكُمْ فِتْنَةً ۖ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

اد | اولاد ستاسو | ازیمیت دے | اوداچہ | داندہ سرہ دے | اجر | دیر لوئے
خوبہ حقیقت کہے | ازیمیت سامان دے | او اللہ تعالیٰ سرہ چہ کوم اجر دے | ہفہ دیر لوئے |

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقًا

اے دایمان خاوندانو! کہ چہرے ویریدئی تاسو! دالہ نہ | نوہفہ بہ جوہر کی | تاسو پارہ | امتیاز پر مہر
اے مؤمنانو! کہ چہرے تاسو! دالہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی | نوہفہ بہ تاسو ممتاز کر

وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ

اولہ تاسو نہ ستاسو گناہونہ لرے کری ، او تاسو بہ و بخینی

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمَكُرُ بِكَ

دلوئے فضل خاوند دے | اوہر کلمہ چہ | تدبیر کوو | ستاخلاف | کافرانو
دلوئے فضل خاوند دے | او (یے پیغمبر) | کلمہ چہ | کافرانو ستاہہ مارا کئے تدبیرونہ کر

لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَمَكَرُونَ

چه دوی قید کری تا | یا وورثی تا | یا له وطن نه اوباسی تا | اودوی ید تد بهیو کو |
چه تا قند کری یا | د مری | یا د د وطن نه اوباسی | د مری تا قند کری |

يَسْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيْنَ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ

اللّٰهُمَّ تَدْبِرْ كَوْنُو | اَو اللّٰهُ | دَتَوْنُو نِيْ | تَدْبِرْ كَوْنُو دے | اَوھر كَلہ چہ | لوستے شی | پھدوی

اَللّٰهُمَّ تَدْبِيْرُكَ اَوْ اِنَّكَ تَعَالٰى بِدِيْبِيْنِ تَدْبِيْرُكَ كَوْنِكَ دے اوهيكله چم دوى ته زمونڊ آيس

موبز آينونه | نوواي | موبز اور ديدى دى | كه پيچومبز و غوارو | نوويه والو موبز م | به شان د د

لوگ سے شی نوادی چہ مونڈ داؤریدل ، کہ مونڈ وغاہ و نو خیلہ بہ ہم دغے جوہک
منزل ۲

إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۱﴾ وَادُّوا اللَّهَ

نہ دی | مکر صوف | قصے | دیکھو انوی دی | اوہ کلمہ | وویل دوی | اے اللہ !
داخو حیث نہ دی | تھے ہفتہ دیکھو انوی خلقو نہیے قصے دی | اوہ کلمہ | دوی وویل دوی | اے اللہ !

إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً

کہ چہ دی | دا (اسلام) | رشتہ (دین) | ستاد طرف نہ | نو ووروہ | پہ مونز باند | کانی
کہ چہ ستاد طرف نہ ہم دا (دین) برحق دے ، نو پہ مونز باند نہ آسمان نہ دکانو

مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ

لہ آسمان نہ | یار اولہ پہ مونز | عذاب | دردناک | اونہ دے | اللہ
باران ووروہ | یا پہ مونز باند خہ بل دردناک عذاب راولہ ، او اللہ تعالیٰ نہ غواہی چہ

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

چہ عذاب ورکوی دوی | اونہ موجودیے پہ دوی کہے | اونہ دے اللہ | عذاب ورکونکے دوی | او دوی
دوی لہ عذاب ورکوی ترخو چہ | پکے نہ موجودیے | اونہ اللہ تعالیٰ داسے خلقو لہ عذاب ورکوی چہ

يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ

بخشنہ غواہی | اونہ وجہ دہ دوی دپارہ | چہ عذاب نہ ورنہ کوی دوی | او حال داد چہ دوی منع کوی
ہغوی استغفار کوی ، خواہس پہ اللہ تعالیٰ پہ دوی لے عذاب نہ راولی ؟ چہ ہغوی نور خلق

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِيَاؤُهُ

(خلق) د مسجید حرام نہ | اونہ دی دوی | دے مختار | نہ دی | دے مختار
د مسجید حرام نہ منع کوی سرہ دے چہ جائز متولیان لے ہم نہ دی ، دے متولیان خوصوف

إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ

مکر صوف (پرہیزگار خلق) | لیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیای | اونہ دو
پرہیزگار خلق کیدے شی ، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیای - او د بیت اللہ

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءِ وَتَصَدِيقُهُمْ فَذُوقُوا

مونہ دوی | د بیت اللہ پہ خواہے | مکر شیلی وھل | اولاسو پیر قول | پس دھکی
پہ خواہے دوی مونہ خہ دو | خو شیلی وھل | اولاسو پیر قول ، نولہ کافرانو ، د

الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

عذاب | دے پہ بدل کہے | چہ تاموہہ انکار کولو | بیشک | کوم خلق چہ | کافران دی | ہغوی خہ کوی
خیل انکار پہ سبب د عذاب مزہ دھکی - چاہہ د حق نہ انکار کرے دے (او) ہغوی

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا

خیل مالونہ | دپارہ دے چہ منع کوی (خلق) | د اللہ د لاسے نہ | پس زردہ چہ دوی بہ خرچ کوی دا
خیل مالونہ پہ دے لے لکری چہ خلق د اللہ تعالیٰ د لاسے نہ منع کوی ، نولہ بہ نور مالونہ ہم لکری

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ هُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بیا بہ حقہ دوی | بہ دوی باندی | دوچہ (افسوس) بیا بہ | دوی مغلوبہ کہے شی | اوکوم خلق چہ کافر لکھ
او بیا بہ نے داخر غنہ د افسوس سبب وکری او بیا (آخر) بہ بیلات وکری | او تول کافران بہ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۚ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

ہم دوزخ طرف تہ | بہ جمع کرے شی | دپارہ دد چہ جدا کری اللہ | ناپاکہ | لہ پاکہ
دوزخ تہ راغونہ وے شی | چہ اللہ تعالیٰ گندہ خیزونہ د پاکیزہ خیزونہ نہ بل کری

وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ جَهَنَّمَ

او کیرد دی | ناپاکہ | غنہ دوی نہ | بہ خنویانید | بیا (یوہائے) چیرہ کری | دوزخ
او بیا ناپاکہ خیزونہ پہ یوبل باندی کیرد دی | دے قولو یو دیرے چوہ کری | بیا دا دیرے

فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۚ قُلْ

بیا ہنہ (چیرہ) دوزخ دی | بہ دوزخ کہے | ہم دا خلق دی | نقصان مند وکی | دواب
دوزخ تہ ووزغورزی | ہم دغہ خلق دی چہ پہ زیان کہے پراتہ دی | کافرانہ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ

حقہ خلقوتہ | چہ کافران دی | کہہ چرے دوی منع شی | نو بخشنہ بہ وشی | دوی نہ | دغہ غہ چہ تیر شول
دوابہ چہ کہ دوی اوس ہم منع شی نو تیر شوی گناہونہ بہ ورتہ و بخٹ شی او کہہ بیا بارانہ وول

وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۚ

او کہہ چرے | دوی بیا داسے وکری | پس بیشک تیر شوی دے | حالت | د مخکینہ وخلق
کوی | نو د پخوانو قومونو سرہ چہ غہ شوی دی حقہ بنکارہ دی

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

او جنگ کوئی دوی سرہ | تردے چہ | پاتے نہ شی | فتنہ | او پاتے شی | دین
او ترہنے وختہ ورسرہ جنگیری چہ فتنہ باقی پاتے نہ شی | او تول دین یوازے د

كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ اٰنْتَهُوْا فَإِنَّ اِلٰهَ بِمَا يَعْْمَلُونَ

تول | اللہ دپارہ | پس کہہ چرے | دوی منع شی | نو بیشک | اللہ | حقہ غہ تہ | چہ دوی نے وکری
اللہ تعالیٰ شی | نو کہہ چوہ دوی (د فتنے نہ) منع شی نو بیشک اللہ تعالیٰ د دوی | علونہ تہ

بَصِيرٌ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اِلٰهَ

(دنبہ) کوسری | او کہہ چرے | دوی منع وکری وکری | نو پوہہ شی | چہ | اللہ
کوسری | او کہہ چرے دوی | مخ وادی نو یقین وساتی | چہ اللہ تعالیٰ ستار

مَوْلٰىكُمْ نَعَمْ ۚ الْمَوْلٰى نِعَمٌ وَنِعَمَ النَّصِيْرُ ۚ

ستاسو ملکرے دے | (غہ) نبہ | ملکرے (د) | اور ہم غہ نبہ | مدد کوونکے دے
کار ساز دے | او حقہ غہ نبہ ملکرے دے | او غہ نبہ | مدد کار دے

وَأَعْلَمُوا

وَاللَّسْتُ

وَأَعْلَمُوا

إِنْ كُنْتُمْ

يَوْمَ الْفُرْقَانِ

قَدِيرٌ ۚ إِذْ أَنْتُمْ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ

وَالرُّكْبُ